

# Tafel herinneringen

What remains of a moment, once the table is cleared?

*Wat blijft er over van een moment, als de tafel eenmaal is afgeruimd?*

**Hosted by:** Ellen Cuvelier

## Project Information (EN)

### The Time at the Table

It is about everything I try to avoid, about the moments that linger long after the table has been cleared. The table is more than a piece of furniture; it has become a centre, a gathering place for objects, thoughts and conversations. Everything that occupies me comes together here: the food, the games, the tears, the silences, the people. Everything happens at the table.

The table plays a large role in my life. It is the heart of my home, where words arise and silences speak louder than language ever could. It confronts me with life as it is, and with the parts I sometimes prefer not to face. Perhaps that is why it has become so important, something I once took for granted that now feels essential.

While the tablecloth protects the table, it also protects our moments together. The fibre holds what words cannot. Some memories we want to keep close but fear we might forget. Sharing them feels like passing on a story, hoping that if I ever forget, someone else will still remember.

It is about presence and absence, about holding onto what was and what still lingers. Each thread becomes a quiet witness of daily life, of love, of togetherness.

### Table Stories 5

I lie still, folded and inconspicuous waiting for a touch. My fabric is smoothed and my pattern is hidden until light falls on me at a specific angle. Voices fill the space and overlap. One person speaks loudly, filling the silence as if afraid of the void. His hands move large and sure and they grab me without hesitation. He presses me against his mouth, wipes his chin and drops me back down. His presence is inevitable and bright as direct sunlight. Across from him sits someone who barely speaks and her fingers rest on my edge, as if holding onto something tangible. She watches and listens, but without realizing it she disappears into the background. Her voice is soft. She is there, but not everyone really sees her. The evening progresses and I am used, crumpled, laid down and picked up again. Traces of touches remain in my fibers. They pick me up and fold me between their fingers. They smooth me down and shake me loose. I am always there, silent, unobtrusive, but I feel everything.

## Projectinformatie (NL)

### De Tijd aan Tafel

Het gaat over alles wat ik probeer te vermijden, over de momenten die blijven hangen nadat de tafel is afgeruimd. De tafel is meer dan een meubelstuk; ze is een centrum geworden, een plek waar voorwerpen, gedachten en gesprekken samenkomen. Alles wat mij bezighoudt komt hier samen: het eten, de spelletjes, de tranen, de stiltes, de mensen. Alles gebeurt aan tafel.

De tafel is het hart van mijn huis, waar woorden ontstaan en stiltes luider spreken dan taal ooit kan. Ze confronteert me met het leven zoals het is, en met de delen die ik liever niet zie. Misschien is dat waarom ze zo belangrijk is geworden: iets wat ooit vanzelfsprekend was, maar nu essentieel voelt.

Het tafelkleed beschermt niet alleen de tafel, maar ook onze momenten samen. De vezels dragen wat woorden niet kunnen. Sommige herinneringen willen we vasthouden, maar zijn bang te vergeten. Ze delen voelt als het doorgeven van een verhaal, in de hoop dat als ik het ooit vergeet, iemand anders het zich herinnert.

Het gaat om aanwezigheid en afwezigheid, om vasthouden aan wat was en wat blijft. Elke draad wordt een stille getuige van het dagelijks leven, van liefde, van verbondenheid.

## Tafelverhalen 5

Ik lig stil, gevouwen en onopvallend wachtend op een aanraking. Mijn stof is gladgestreken en mijn patroon is verborgen tot het licht op me valt onder een specifieke hoek. De stemmen vullen de ruimte en overlappen elkaar. De ene persoon spreekt luid en vult de stilte alsof hij bang is voor de leegte. Zijn handen bewegen groot en zeker en ze grijpen mij zonder enige aarzeling. Hij drukt mij tegen zijn mond, veegt zijn kin af en laat mij terug vallen. Zijn aanwezigheid is onvermijdelijk en fel als direct zonlicht. Tegenover hem zit iemand die nauwelijks spreekt en haar vingers rusten op mijn rand, alsof ze zich vasthoudt aan iets tastbaars. Ze kijkt en luistert, maar zonder dat ze het doorheeft verdwijnt ze op de achtergrond. Haar stem is zacht. Ze is er, maar niet iedereen ziet haar echt. De avond vordert en ik word gebruikt, gekreukt, neergelegd en terug opgepakt. Sporen van aanrakingen blijven in mijn vezels achter. Ze pakken me op en vouwen me tussen hun vingers. Ze strijken me glad en schudden me los. Ik ben er altijd, stil, onopvallend, maar ik voel alles.

## Image List

| Filename                                       | Caption                 | Credit     |
|------------------------------------------------|-------------------------|------------|
| detail-tafelkleed_1759576263.png               | Embroidered memories    | @structura |
| 1-ellen-cyanotype-tafelkleed_1759576171.png    | Table memories 1        |            |
| tafelverhalen_1759576459.png                   | Table stories           |            |
| 5-ellen-jacquard-wit-tafelkleed_1759580261.png | Table memories jacquard |            |
| analoog-04_1759580307.png                      | Analoge                 |            |

The images above are included in the ZIP under /images.